

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 002401 16 Uvp
Banjaluka, 7.11.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Snežane Crnojević, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi B. K. iz B., (u daljem tekstu: tužilac), kojeg zastupa punomoćnik B. S., advokat iz B., protiv rješenja broj: ... od 11.12.2014. godine Regulatorne komisije..., T. (u daljem tekstu: tužena), u predmetu osporavanja obračuna za neovlašćeno utrošenu električnu energiju, odlučujući o zahtjevu tužene za vanredno preispitivanje stava 2. izreke presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 002401 15 U od 29.10.2015. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 7.11. 2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, stavom 1. izreke, uvažena je tužba tužioca i poništen osporeni akt tužene, pobliže naveden u uvodu ove presude, a stavom 2. izreke tužena je obavezana na plaćanje troškova upravnog spora tužiocu, u iznosu od 877,50 KM. Poništenim rješenjem tužene odbijen je zahtjev tužioca, kojim je osporio Obračun neovlašćene potrošnje i naknade za neovlašćeno utrošenu električnu energiju broj: 001-08/14 od 7.8.2014. godine, u ukupnom iznosu od 4.220,90 KM, na mjernom mjestu tužioca ED broj:..., u Ulici..., u B.

Uvaženje tužbe je obrazloženo razlozima da osporeni akt ne sadrži sve elemente, koje ima u vidu odredba člana 197. Zakona o opštem upravnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), tj. da ne sadrži valjano obrazloženje u vezi sa izjavljenim prigovorima tužioca, što je spriječilo ocjenu njegove zakonitosti, čime da su se ostvarili razlozi iz člana 10. tačke 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), sa obavezom da tužena donese novi upravni akt. Odluka o obavezivanju tužene na naknadu troškova upravnog spora opravdana je primjenom odredbe člana 49. i 49a. stava 1. ZUS, uz obrazloženje da je tužena izgubila spor, zbog čega ima obavezu da tužiocu naknadi troškove spora, a kako se troškovi tužioca odnose na nagradu za rad advokata, to je, shodno stavu 3. istog člana ZUS, nižestepeni sud upravo te troškove i dosudio, uz obrazloženje da su zahtijevani u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 68/05).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužena pobija zakonitost iste samo u stavu 2. izreke pobijane presude, koji se odnosi na obavezivanje tužene da tužiocu naknadi troškove upravnog spora, u iznosu od 877,50 KM, zbog povrede pravila postupka. Tužena ne negira svoj položaj stranke u upravnom sporu, u smislu člana 13. stav 1. ZUS, ali tvrdi da se u tom sporu trebalo obezbijediti učešće i druge

strane iz upravnog postupka i to distributera električne energije, koji se morao izjašnjavati o tužbi tužioca, te eventualno on biti obavezan na plaćanje troškova upravnog spora tužiocu. U tom pravcu ističe da je nižestepeni sud trebao imati u vidu odredbe člana 103. stava 2. ZOUP, jer su u upravnom postupku učestvovala dvije stranke, kao i odredbe člana 383. do 405. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03 - 61/13, u daljem tekstu: ZPP), jer odredbe člana 49. i 49a. ZUS ne propisuju način određivanja troškova kada učestvuju više stranaka u postupku, a dosljednom primjenom odredbe člana 48. ZUS. Suprotno postupajući, nižestepeni sud je obavezao tuženu, što se negativno odražava na funkcionisanje tužene, kao javne institucije, zbog čega je predložio da se pobijana presuda preinači u odluci o troškovima postupka, a da se na te troškove obaveže MH, „E.“, MP a.d. T., ZP „E.“ a.d. B., RJ „E.“, B.

U odgovoru na zahtjev tužene tužilac, po punomoćniku, B. S., advokatu iz B., osporava sve navode tužene u zahtjevu i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Pobijana presuda je, u osporenom dijelu, zakonita i pravilna, a navodi zahtjeva neosnovani.

Odluka o troškovima postupka, kojom je nižestepeni sud obavezao tuženu da tužiocu plati iznos od 877,50 KM, zasnovana je na pravilnoj primjeni člana 49. stava 3. i 49.a. stava 1. ZUS, jer je tužena izgubila spor, te je bilo pravilno istu i obavezati na plaćanje troškova, proisteklih zastupanjem tužioca po punomoćniku, advokatu, sve kako je to i navedeno u razlozima te odluke u pobijanom dijelu. Zato nema osnova u tvrdnjama tužene da je trebalo obavezati prvostepeni organ na plaćanje troškova, koji nije učesnik upravnog spora u smislu člana 13. stava 1. ZUS, a tužena je spor izgubila, upravo zato što je donijela nezakonit konačni akt. Nije bilo osnova za primjenu ZPP na osnovu člana 48. ZUS, kod činjenice da su u ZUS sadržane odredbe o plaćanju troškova upravnog spora.

Tužena nije osporila visinu dosuđenih troškova, niti osnov, nego samo pasivnu legitimaciju za plaćanje istih, ali njeni prigovori nisu osnovani, iz gore izloženih razloga, dok je pobijana presuda dala valjane razloge za odluku iz stava 2. dispozitiva pobijane presude.

Kako se u dijelu pobijane presude, koja se odnosi na dosuđene troškove, nisu ostvarili razlozi iz člana 35. stava 2. ZUS, to je zahtjev tužene valjalo odbiti, shodno članu 40. stav 1. istog propisa.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić